

Norge. Hvis den ikke havde været, havde der antagelig været Mulighed for, at vi havde kunnet faa en anden og bedre Overenskomst. De russiske Forhandlere er øjensynlig ikke ukendte med at dele Landene i Klasser. Der er en uhyre Forskel paa den engelske og den norske Overenskomst. Men skal Landene deles i Klasser i den Henseende, saa maa vi sørge for, at Danmark ikke kommer til at høre til anden Klasse; vi maa ved en eventuel Overenskomst med Rusland stilles som de bedst stillede Lande.

Man skulde tro, at de Forhandlinger, som blev ført om dette Spørgsmaal i Stockholm, skulde holdes indenfor fire Vægge. Men der skete det mærkelige, som man ikke kan undlade at fremdrage under Forhandlingerne her, at en Del af Delegationens Medlemmer midt under Forhandlingerne rejste til København, hvor de talte med adskillige, og dette foranledigede — jeg antager ikke, det just er Delegationens Medlemmer, der har foranlediget det, men hvem det nu er eller ikke, foranledigede det en Pressekampagne, der kun kunde være i allerhøjeste Grad uheldig for os. Der kom i en Række af Blade Artikler frem om de dansk-russiske Forhandlinger, som kun kunde bidrage til at styrke Russerne i deres Modstand mod at medvirke til, at vi kunde faa sluttet en ogsaa for Danmark gunstig Overenskomst. De Fordele, vi fik, blev fremstillet ganske ensidigt. De fleste erindrer maaske, at der bl. a. netop kort efter kom en Artikel eller nogle Udtalelser i Bladene fra Chefen for den russiske Handelsdelegation i Stockholm. Han var i disse meget højt oppe, og jeg mener, som sagt, han er blevet styrket ved den Pressekampagne, som fandt Sted her i Landet i de Dage. De Udtalelser, han fremsatte overfor Danmark, findes refereret i Bladet „Politiken“ for den 16. November, og dér er denne russiske Repræsentant saa højt oppe, at han siger: „Sovjetrusland kan vente. For Danmark betyder enhver Udsættelse en Forøgelse af Arbejdsløsheden, en Forværrelse af Industriens og Landbrugets Stilling. Ethvert Barn ved, at netop takket være de store russiske Bestiilinger er Norges økonomiske Situation i den sidste Tid blevet betydeligt forbedret, og den norske Krone steget væsentligt“. Det er i Virkeligheden noget i Retning af en Bandulle, noget i Retning af et Diktat. Man siger til Danmark: Grib nu til; nu eller aldrig! maa vi nu bede om at faa eders Underskrifter, for I opnaar ikke nogen Sinde mere!

Hele den Optræden, der er vist, og de

mange Artikler, der har staaet i mange danske Blade, har i høj Grad vanskeliggjort det at faa en for Danmark god Overenskomst med Rusland. Herom er der for mig slet ingen Tvivl. Og naar der nu kommer en saadan Udtalelse fra den russiske Repræsentant, maa det naturligvis medføre, at vi er mange i alt Fald, der reagerer, der nødvendigvis siger til os selv, at der er to i denne Sag, og at vi ikke kan finde os i et Diktat, men at der maa føres en Forhandling paa lige Vilkaar. Kun paa den Maade kan vi vente, at disse Forhandlinger vil føre til noget, og som allerede Udenrigsministeren har udtalt, og i den Henseende staaer vi fra Venstres Side bag ham, i det Øjeblik vi kan faa en virkelig betydningsfuld Handelsoverenskomst, er Tiden inde til, at Forhandlingerne genoptages, og saa kan det forhaabentlig blive med et Resultat.

Naar man endelig skulde nævne, hvad Rusland i det hele kunde faa Brug for her fra Danmark, er det vel ikke mindst Mennesker, ikke mindst Folk, som kunde gøre et banebrydende Kulturarbejde i Rusland, saaledes som det omtales i den Artikel, der i Dag har staaet i „Berlingske Tidende“, og som vi vistnok alle med stor Interesse har læst. Dette var jo Tilfældet før Krigen 1914. Vi ved, hvorledes danske Mejerister rejste til Sibirien og dér optog et Arbejde, der var i høj Grad banebrydende og medvirkede til, at de russiske Bønder paa de Steder, hvor der var danske Mejerister i Virksomhed, efterhaanden gik frem i Dygtighed i deres Bedrift. Der er ingen Tvivl om, at her er til syvende og sidst det, vi skal yde Rusland fra Danmarks Side, og man skulde tro, at man i Rusland er fuldt fortrolig med, hvilken Hjælp og Støtte de paa dette Punkt kan faa her fra Danmark. Der er ingen Tvivl om, at der er Tusinder af Landbrugere, der er Ingeniører og Landbrugskandidater, og hvad man her kan nævne, som i det Øjeblik, der kommer ordnede og betryggende Forhold derovre, er villige til straks at rejse derover og er i Stand til dér at gøre et banebrydende Arbejde, et Arbejde, der kan faa den største Betydning for hele den store russiske Nation i Fremtiden. Jeg vil haabe, Russerne vil forstaa, at der i den Henseende intet bedre er for dem at gøre end saa hurtigt som muligt at give Danskerne frit Lejde til at komme derover, saa de under betryggende Forhold og Betingelser kan optage et Pionerarbejde og vise de russiske Bønder, hvorledes de skal drive deres Land frem i Kultur. Og det ved vi alle sammen — det gælder ikke